

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 28Sp/78/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6015201352
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6015201352.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici samosudkyňou JUDr. Janou Novotnou v právnej veci navrhovateľky Y. K., nar. XX. XX. XXXX, O. XX, XXX XX I. proti odporcovi Centrum právnej pomoci Bratislava, so sídlom Nám. slobody 12, 810 05 Bratislava 15, IČO: 307 988 41, Kancelária Nitra, Štefánikova trieda 88, 949 03 Nitra 3, o odvolaní navrhovateľky proti rozhodnutiu odporcu sp. zn. 8408/2015-KaNR zo dňa 8. septembra 2015 takto

rozhodol:

Rozhodnutie odporcu sp. zn. 8408/2015-KaNR zo dňa 8. septembra 2015

p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Odporca napadnutým rozhodnutím nepriznal navrhovateľke nárok na poskytovanie právnej pomoci. Rozhodnutie odôvodnil tým, že z predložených dokladov, na základe ktorých žiadateľka žiadala o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci vyplýva, že požaduje verejné ospravedlnenie od Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky za to, „že dopustilo predčasnú smrť mojich rodičov konaním W.. N.“. Z dokladov je zjavné, že žiadateľka podávala viacero sťažností na rôzne štátne orgány. A tiež žalobu proti W.. Y. N. o uloženie povinnosti vydať potvrdenie o ošetrovaní, ktorá bola právoplatne zamietnutá. Ďalej podala žalobu o ochranu osobnosti a o poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia, kde ešte nebolo rozhodnuté. Tiež z predložených dokladov zistil, že navrhovateľka opakovane podávala sťažnosť na Ministerstvo zdravotníctva SR, pričom jej prvá sťažnosť bola vybavená odstúpením veci Odboru zdravotníctva Západoslovenského krajského národného výboru v Bratislave a druhá postúpená okresnej prokuratúre pre podozrenie z trestného činu. Odporca ďalej konštatoval, že nepredložila žiadny dokument, ktorý by uvádzal, že orgán nadriadený lekárovi W.. N. a to okresný úrad národného zdravia alebo ministerstvo zdravotníctva zistili a jasne označili pochybenia W.. N., čo sa týka poskytnutia alebo neposkytnutia zdravotnej starostlivosti. Túto skutočnosť ale navrhovateľka namieta a z tejto skutočnosti žiada ospravedlnenie z dôvodu údajnej nečinnosti ministerstva zdravotníctva vo veci starostlivosti W.. N. o jej zosnulých rodičov. Navrhovateľka nepredložila žiadny doklad, z ktorého by malo vyplývať, že ministerstvo zdravotníctva pri vybavovaní jej sťažnosti pochybilo. Z toho je zjavné, že nedisponuje dôkaznými prostriedkami, ktoré by preukazovali zavinenie smrti rodičov žiadateľky. Odporca uzavrel, že z predložených dokladov je jasné, že navrhovateľka nedisponuje takými dôkaznými prostriedkami, ktoré by preukazovali zavinenie smrti rodičov žiadateľky zanedbaním povinnosti zo strany W.. N. a ani nesprávny postup alebo nečinnosť Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky. Z toho vyplýva, že v prípadnom súdnom konaní by žiadateľka ako navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno. Preto odporca dospel k záveru, že v danej veci nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, resp. že v danej veci ide o zrejmu bezúspešnosť sporu už pri zbežnom posúdení veci, čím nebola splnená jedna z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc podľa § 6 ods., písm. b) zákona č.

327/2005 Z. z.. Odporca uviedol, že postupoval podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu.

Proti uvedenému rozhodnutiu podala v zákonom stanovenej lehote opravný prostriedok navrhovateľka podaním zo dňa 28.9.2015. V odvolaní namietala záver odporcu, že nepredložila dokument, ktorý by označil pochybenie W.. N., čo sa týka neposkytnutia starostlivosti rodičom navrhovateľky. Poukázala na vyjadrenie nadriadeného orgánu zo dňa 15. 3. 1990 nemocnice s poliklinikou, kde sa uvádza, že sa lekár dopustil chýb. Ale v konečnom dôsledku je za jeho konanie zodpovedné Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky, ktoré v tom čase malo dať popis, aké pochybenia tento lekár urobil a potom dať prešetriť vec krajskému národnému výboru a prokuratúre. K výzve, ktorou odporca navrhovateľku vyzval, aby doplnila svoje odvolanie o uvedenie, čoho sa domáha, uviedla, že súdy sú zbytočné, pokiaľ si nevyžiadajú stanoviská kompetentného Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky a to k listu o prehliadke mŕtveho, ktorý 26.10.1989 vystavil W.. Y. N. otcovi navrhovateľky. Navrhovateľka vo svojom podaní zo dňa 8.12.2015 na základe výzvy súdu doplnila, že nezákonnosť rozhodnutia odporcu vidí v tom, že nemá právnické vzdelanie a nemá finančné prostriedky. Žiada, aby vec bola uvedená do právneho stavu a chyby lekára, ktoré sa preukázali a potvrdili, ale ich nikto nenapravil. Lekár vydal písomné potvrdenie 2.10.1989 cudzím občanom od jej zamestnávateľa vydal opačné potvrdenie 2.10.1989, v ten istý deň o zdravotnom stave jej matky a otca. Jej otec zomrel podľa lekára o 22 dní a po smrti otca v nasledujúcom roku 1990 ten istý lekár vydal za predchádzajúce obdobie života pre otca OČR, iného lekára k otcovi nepripustil a list o prehliadke mŕtveho vystavil sám, čo bolo v rozpore s právnymi predpismi. Ministerstvo zdravotníctva sa k veci odmietlo vyjadriť, čo aj napísalo. Zistilo, že je to nesprávne a k tomu sa môže vyjadriť len súdny lekár, čo súdy odmietajú pripustiť. Navrhovateľka tak prišla o všetko, o rodičov, ktorých nechali zomrieť predčasne, o zamestnanie, o príjem, o byt a bola aj fyzicky napádaná kvôli menovanému lekárovi a trvá to už 25 rokov. Navrhla, aby súd zrušil rozhodnutie odporcu a vec vrátil na ďalšie konanie. Tiež uviedla, že jej veľmi poškodil lekár W.. N. a žiada, aby jej škodu nahradil, ktorú vyčíslil dodatočne.

Navrhovateľka podaním zo dňa 15.12.2015 podala odvolanie proti uzneseniu, ktorým jej bolo uložené odstrániť vady odvolania a zároveň aj v tomto podaní uviedla, že aj podáva doplnenie, podľa ktorého je potrebné žalovať Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky, ktoré zodpovedá postup lekára W.. Y. N. a za postup prokuratúry, pretože stanovisko musí podať Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky a vyjadriť sa musí lekár z odboru zdravotníctva, súdny lekár, patológ k listu o prehliadke mŕtveho otca navrhovateľky z 24.10.1989. V liste boli uvedené diagnózy, ktoré bez pitvy nemožno zistiť a pitva pritom nebola. Ďalej uviedla, že pri osobnom rozhovore na Ministerstve zdravotníctva SR jej bolo povedané, že keď nájdu chybu W.. N. v liste o prehliadke mŕtveho otca urobenú pri poskytovaní pomoci, že vec dajú na prokuratúru. Vec dali prokurátorovi v Nitre, ktorý ale nevyužil svoju právomoc. Bez jej advokáta je zmarené jej právo na súdne konanie.

Vo svojom ospravedlnení na pojednávanie uviedla, že vopred nie je možné rozhodnúť o úspešnosti alebo neúspešnosti a takéto posúdenie je predčasné. Ďalej uviedla, že sa chce domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, ktoré trvajú už 27 rokov a ktoré boli spôsobené lekárom W.. N.. Ministerstvo zdravotníctva nedalo vec vyšetriť žiadnemu normálnemu odborníkovi, ale lekára chránilo. Odborné stanovisko nebolo podané ani v listoch o prehliadke mŕtveho otca navrhovateľky. To, že ministerstvo zdravotníctva nekoná, znamená, že je nečinné a nie to, že by bola navrhovateľka v konaní neúspešná.

Súd vec prejednal na pojednávaní v súlade a v súlade s § 250q ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) sa pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia oboznámil s obsahom správneho spisu a vykonal dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia oboznámením sa s listinami, ktoré navrhovateľka predložila ako dôkazy o nároku, pri uplatňovaní ktorého požaduje bezplatnú právnu pomoc. Stanovisko k opakovanej sťažnosti Y. K. zo dňa 11.7.1990, list ministerstva zdravotníctva z 18.6.1990, prihlášky a odhlášky pobytu, lekárska správa - nález zo dňa 4.7.1991, rozhodnutie Obvodného úradu Nitra zo dňa 2.12.1991, otázky pre odporcu cestou dožadovaného súdu zo dňa 4.8.2011, doplnenie žiadosti zo dňa 27.7.2015, list zo dňa 23.8.1990, list MVSR zo dňa 15.5.1991, lekárska správa zo dňa 26.2.1988, žiadosť o prešetrenie - zaslanie stanoviska zo dňa 12.3.1990, list o prehliadke mŕtveho zo dňa 24.10.1989, potvrdenie MNV Mojmirovce zo dňa 18.7.1989, prešetrenie žiadosti p. K. - doplnenie zo dňa 15.3.1990, lekárska správa - nález zo dňa 2.10.1989, úmrtný list J. K., úmrtný list W. K., uznesenie NS SR sp. zn. Cdo 401/2013 zo dňa 24.1.2014, mail zo dňa 28.1.2015, mail

zo dňa 11.2.2015, žiadosť OS NR zo dňa 12.2.2015, zápisnica o pojednávaní OS NR sp. zn. 8C/32/2012 zo dňa 29.1.2014.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. (1) Fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom 2) a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy 5) okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

Podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihladne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremiľčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

Podľa § 250q ods. 3 prvá veta O.s.p (3) O opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zjavné, že odporca sa zaoberal všetkými navrhovateľkou predloženými dokladmi. Tieto doklady vyhodnotil podľa ich obsahu, pričom dospel k záveru, že ani jeden z nich nie je dokladom o tom, že orgán nadriadený W.. N., či už okresný úrad národného zdravia alebo ministerstvo zdravotníctva zistil a označil pochybenia tohto lekára vo veci poskytovania zdravotnej starostlivosti rodičom navrhovateľky. Navrhovateľka v odvolaní s týmto záverom nesúhlasila a uviedla, že odporcovi zaslala vyjadrenie nadriadeného orgánu a to NsP zo dňa 15.3.1990, kde je jasne uvedené, že bolo zistené viacero chýb tohto lekára a navrhuje komisiu na prešetrenie. Ostatné dôvody, ktoré boli navrhovateľkou uvedené v odvolaní ako aj v doplnení tohto odvolania, sa nevzťahujú k dôvodom napadnutého rozhodnutia, ale pozostávajú z rôznych tvrdení navrhovateľky o skutočnostiach, ktoré sa mali stať v roku 1989 až 1990 v súvislosti s chorobou a úmrtím jej rodičov.

Súd z obsahu listiny, na ktorú poukázala navrhovateľka v odvolaní zistil, že ide o vnútornú komunikáciu medzi pracovníkmi Okresného ústavu národného zdravia v Nitre vo veci prešetrenia žiadosti navrhovateľky. Prešetrujúca lekárka v liste uvádza, že dopĺňa výsledky predchádzajúceho šetrenia potom, ako jej objasnila pani K., že žiadala o neplatené voľno a nie ako bolo predtým posúdené, o prešetrenie nároku na ošetrovanie člena rodiny a predložila tejto lekárke písomnú žiadosť o neplatené voľno zistila, že to, že rodičia nepoberali bezvládnosť, ešte nevyklučuje, že ich zdravotný stav nevyžadoval opateru aspoň dočasnú druhou osobou. Ošetrujúci lekár teda nemal zmeniť svoje rozhodnutie, ale mal sa vyjadriť o zdravotnom stave rodičov. Pani K. žiadala potvrdenie o ošetrovaní člena rodiny pre udelenie neplateného voľna. Ako záver uviedla, že pán W.. N. nepostupoval správne, keď svoje pôvodné potvrdenie z 29.8.1989 o tom, že rodičia sú bezvládni, pozmenil 2.10.1989 a to, že obaja pacienti nie sú bezvládni, pretože ich ochorenie bolo závažné a dlhodobé a viedlo v krátkom čase k výraznému zhoršeniu u matky (práve v deň vydania potvrdenia) a u otca za 22 dní k smrti. Zo správneho spisu vyplýva, že navrhovateľkina žiadosť o prešetrenie bola vybavená skôr a to odpoveďou Riaditeľstva Okresného ústavu národného zdravia v Nitre zo dňa 12.3.1990 k navrhovateľkinej žiadosti o prešetrenie. V odpovedi sa uvádza, že vec bola prešetrená a lekárovi bol vytknutý zistený nesprávny postup pri vystavení úmrtného listu. Ďalej list obsahuje oznámenie, že žiadosť o podporu člena rodiny vo veku nad 10 rokov nebola lekárom vystavená a to správne z dôvodu, že právne predpisy neumožňujú resp. to umožňujú iba osobám, ktoré žijú s chorými v spoločnej domácnosti. Navrhovateľka vo svojej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci uviedla, že právnej pomoci sa dožaduje vo veci podania návrhu na ochranu osobnosti proti Slovenskej republike - Ministerstvu zdravotníctva SR, ktoré je zodpovedné za lekára W.. N. a lekárov Fakultnej nemocnice Nitra. Nebolo dokončené vyšetrovanie, nakoľko boli zrušené krajské národné výbory, kde Ministerstvo zdravotníctva SR dalo vyšetriť smrť otca žalobkyne. V žiadosti zároveň uviedla, že žalovala W.. N. v konaní 16C/25/2010, kde žalovala pôvodne aj Ministerstvo zdravotníctva SR a Fakultnú nemocnicu Nitra, čo však zástupca zmenil na žalovaného iba W.. N.. Ďalej, že vedie spor vo veci 8C/32/2012, kde je žalovaná Fakultná nemocnica Nitra.

Podľa názoru súdu odporca správne vyhodnotil predmetné doplnenie prešetrenia postupu lekára tak, že nie je dôkazom o tom, že boli zistené a označené pochybenia lekára, čo sa týka poskytnutia alebo neposkytnutia starostlivosti. Z predmetnej internej komunikácie v rámci Okresného ústavu národného

zdravia v Nitre vyplýva, že W.. E. M. zistila, že lekár nepostupoval správne, keď svoje pôvodné potvrdenie, že rodičia pani K. sú bezvládni zo dňa 29.8.1989 pozmenil 2.10.1989 a uviedol, že potvrdenie MNV v Mojmirovciach o bezvládnosti bolo nesprávne. Z odpovede na žiadosť navrhovateľky o prešetrenie zo dňa 12.3.1990 vyplýva, že boli zistené chyby pri vystavovaní úmrtného listu, za ktoré bol lekár napomenutý. Tieto listiny nehovoria nič o poskytnutí zdravotnej starostlivosti. Aj ďalší záver odporcu, že navrhovateľka nepredložila resp. nedisponuje žiadnym dôkazom o tom, že by malo byť Ministerstvo zdravotníctva SR v nejakom začatom konaní nečinné, je v súlade s obsahom navrhovateľkou predložených dokladov. Navrhovateľka podľa jej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci v konaní, ktoré zamýšľa proti Ministerstvu zdravotníctva SR tvrdí, že W.. Y. N. neposkytol 24.10.1989 lekársku starostlivosť jej otcovi. Dôkaz o takomto tvrdení odporcovi nepredložila. Uviedla len, že za toto má byť zodpovedné Ministerstvo zdravotníctva SR, ktoré dostalo písomne a neurobilo nič. Odporca správne vyhodnotil listiny predložené navrhovateľkou na preukázanie týchto tvrdení ako také, z ktorých takéto dôkazy nevyplývajú, nakoľko ich vyhodnotil v súlade s ich obsahom. Ani z listiny, na ktorú navrhovateľka poukazuje v odvolaní nevyplýva, že by bolo zistené, že W.. N. poskytol nesprávnu zdravotnú starostlivosť. Z predložených listín vyplýva, že navrhovateľka sa obrátila na Ministerstvo zdravotníctva so sťažnosťou a tiež, že táto bola odstúpená Okresnej prokuratúre Nitra v roku 1991. Oznámenie o takomto vybavení sťažnosti bolo navrhovateľke zaslané kópiou odstúpenia, ktorú predložila správne orgánu v tomto preskúmanom konaní.

Súd súhlasí s tým, že nepatrí do kompetencie odporcu, aby rozhodoval o tom, či žiadateľ o poskytnutie právnej pomoci bude vo svojom konaní úspešný alebo nie a podľa toho rozhodol, či právnou pomoc poskytne alebo nie. Odporca je však povinný v zmysle § 6 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci citovaného vyššie a § 8 tohto predpisu odmietnuť poskytnutie právnej pomoci vtedy, keď je zrejmé, že žiadateľ nemôže úspešne uplatniť svoje práva v príslušnom súdnom konaní. Je tomu tak vždy, ak žiadateľ nemá dôkazy na tvrdenia, na základe ktorých svoje práva mieni uplatňovať alebo z ktorých by podľa jeho názoru jeho práva mali vyplývať. V tomto prípade navrhovateľka predložila dôkazy tak, ako je uvedené vyššie, pričom žiadny z nich nie je dôkazom o tom, že sa Ministerstvo zdravotníctva SR, či správny orgán v jeho pôsobnosti, dopustilo či už nezákonného rozhodnutia alebo nezákonného postupu, alebo bolo v konaní nečinné, a preto by bolo možné voči nemu úspešne uplatňovať nejaké práva. Preto odporca vec správne právne posúdil, keď žiadosti navrhovateľky nevyhovel pre nesplnenie podmienky, aby vec, s ktorou sa na odporcu obrátila za účelom poskytnutia bezplatnej právnej pomoci, nebola zrejme neúspešným uplatňovaním práva.

Na základe uvedeného súd po preskúmaní rozhodnutia odporcu z dôvodov uvedených v odvolaní zistil, že z týchto dôvodov je napadnuté rozhodnutie v súlade so zákonom, a preto napadnuté rozhodnutie potvrdil (§ 250q ods. 2 O.s.p.).

O trovách konania súd rozhodol podľa výsledku sporu. V konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu na základe odvolania účastníka správneho konania má tento právo na náhradu trov konania len v prípade, že je v konaní celkom alebo sčasti úspešný.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach prostredníctvom tunajšieho súdu na NS SR.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a/, f/) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.